

Lesarabrøv

OPTIMISME — PESSIMISME

Tað kann vera gott og ikki at vera ov stórir optimistur (bjartsiggin) — siggja alt fyri sær í einum strálendi ljósi — men optimisman skal hóast alt ikki vera so ljósareyð, at hon kámar allan veruleika burt, tí veruleikan má sjálvt optimist góttaka. Ein optimistur ella bjartskygdur kann ikki bert sjálvur gerast vónbrotin, men tað, sum enn verri er — kann bjartskygni ikki einans gerast vandamikil fyri viðkomandi, men so sanniliga eisini fyri tey, tað verður fyrigyklað.

Vitandi er tað hóast alt munur millum at vera optimist og pessimist; tí pessimisturin sær bart

alt svart fyri sær og dugir sostatt ongan ljósan glotta at hóma. Í so máta ikki avleið at siga, at bæði optimisma og pessimisma kunnu vera lika svikalig. Tað er so langt ímillum definition uppá optimisme og pessimisme ella bjartskygni og svartskygni. Ein optimistur kann væl geva einum so bjarta vón uppá tað mest óhugsandi, at sjálvur optimisturin avdúkan seg sum ótrúverdig, meðan pessimisturin tvørturímóti ikki dugir at siggja nakað ljóst í nekrum, men alt tykist honum belamykrur, ið heldur ikki lýsir hann serliga trúverdugan.

Sum heild loysir tað seg

best at vera mitt í millum, so hevur ein valt ta hólugu leiðina, tí litil dugur er í at geva fólki, hvørki ljósari ella myrkari vónir enn gott er. Tað verður alt ov ofta gyklað fólki meir enn gott er, sum einans gevur bakslag fyri viðkomandi slíkt ger.

Ávisir politikarar hava serlig evni at fyrigykla sær og øðrum veruligt sum óveruligt, ið einans setir TEIR í eina sera keðiliga støðu.

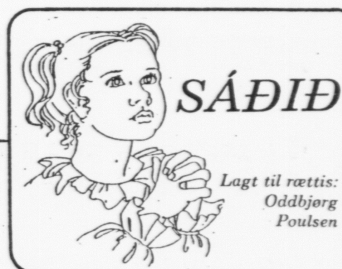
Í so máta havi eg merkt mær, at landsstýriskv. javnaðarfloksins er ógvuliga varin í sínum orðum at geva nekur ljósareyð lyfti, sum vilja koma henni aftur umafurt at

hava givið lyfti til hetta ella hatta. Hetta havi eg lagt mær í geyma, tá hon hevur verið spurd í skúlumálum — annaðhvørt tað so hevur verið nýbygging ella í øðrum føri, sum einans tækir henni til fyrimuns.

Í hesum sama viðfangi loyvi eg mær at skoyta uppi, at landsstýriskvinnan eisini í orðaskifti hevur eina verduka atferð við at duga at taka annans hugsan, uttan at geva vreiðiligt aftursvar, tí tað ber als ikki til, ikki at vilja góttaka at ikki øll skulu hava somu hugsan um dagsins mál.

Verdug atferð móti andstøðu, gevur fólksins virðing.

D.J.

Lagt til rættis:
Oddbjørg
Poulsen

Jesus tosar við Nicodemus

Ein ráðharri hjá Jødunum æt Nicodemus.

Hann kom til Jesus um náttina. Hann var møguliga bangin fyri at onkur skuldi siggja hann. Men Jesus tosaði við hann alikavæl.

Nicodemus segði við Jesus: Eg veit at tú ert Lærari. Eg veit at Tú ert komin frá Gudi. Eg veit at eingin kann gera alt tað sum Tú ger, uttan at Gud er við Honum. Nicodemus hevði skilt, at Jesus hevði nakað gott til øll menniskju, sum eingin annar kundi geva.

Jesus svaraði honum at ein mátti vera føddur av nýggjum, fyri at kunna siggja ríki Guds.

Eftir at teir høvdu prátta eina løtu, segði Jesus tey orðini, sum tú nokk ofta hevur hoyrt fyrr.

»Tí so høgt elskaði Gud heiminn, at Hann gav Son Sin hin einborna, fyri at hvør tann ið trýr á Hann, ikki skal fortapast, men hava ævigt liv.

Hvat sigur Jesus við Nicodemus?

Her sært tú, hvat teknini merkja.

⊙	ρ	⊗	⊠	⋈	W	Υ	↳
⊖	Δ	Π	⊙	⊥	Σ	N	⊥
⊙	⊖	Δ	⋈	⊙	↑	3	
⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈

Føroya Handverksmeistarafelag spyr:

Nær fáa vit ein føroyskan innmarknað?

Orðið »innmarknaður« er á hvørs mans munn í dag. Hetta er eitt av teimum nýggju orðunum, ið ríka mál okkara, sum eitt úrslit av gongdini í Europa hesi seinastu árin.

Eystanfyrir er Berlin-múrurin fallin og í Vestur-europa eru felagsmarknaðarlondini komin væl á leiðis við høvuðsendamáli sínum: At bróta niður allar forðingar fyri flutningi av vörum og tænastum landanna millum.

Eisini nógvir føroyingar munnu halda tað vera skilagott, at arbeiðsmegi og tænastuveitingar skulu hava frítt at fara um mörk.

Men meðan garðarnir eru fálnir allastaðni í Europa, er gongdin í Føroyum tann beint øvugta, tí tær føroysku kommunurnar girða seg alt meira og meira inni, væl stuðlaðar av trongskygdum yrkisføgum og lokalum »landspolitkarum«.

Eitt dømi er Tórshavnar Kommuna, sum í ávisum føri hevur sett entreprenurum ta treyt, at undir-entreprenur og alt arbeiðsfólkið skal búgva í Tórshavnar Kommunu.

Eitt annað dømi er Fuglafjarðar Kommuna, sum ikki vildi lata eitt uttanbýggja byggingarbrúka sínar egnu broytfer-

arar, bilar o.a.

Tað sama er hent vesturi í Vágum.

Tað kundi verið hildið fram at reksa upp dømi um, hvussu kommunustýri, hjálpt av áhuga-bólum og politikarum, dýrka almenn arbeiði á henda hátt og harvið leggja eitt óneyðugt ok oman á ta tungu byrðu,

sum land og fólk okkara knógvar undir frammanundan.

Undir tilikum korum fáa okkara entreprenur og handverksmeistarar ikki virkað til fult gagns fyri byggingar og samfelagið sum heild.

Í fyrsta lagi er tað ein ávisur vandi fyri, at eitt arbeiði verður dýrari enn neyðugt, tá ið entreprenururin verður tvingaður til at finna undirentreprenur, bilar, broytferarar, osfr. innanfyri eitt ávíst trøngt kommunumark, istaðin fyri at kunna fara út á fría marknaðin eftir tí.

Í øðrum lagi leggja allar fyrirøktur stóran dent á at byggja upp eitt fast starvslíð, tí við royndum fólki gongur eitt arbeiði skjótari, og kostar tiskil minni.

Tann týðningur hetta hevur fyri arbeiðsgongdina, eigur ikki at verða undirmettur.

Vansin við, at forða entreprenurum at brúka sitt fasta fólk, er, at nýtt fólk skal meira og minni lærast upp fyri hvørja uppgávu.

Hinvegin skal leggjast afturat, at entreprenur brúka lokala arbeiðsmegi í mest møguligum mun, tí tað er sjálvandi biligari at brúka fólk á staðnum,

heldur enn at flyta tey langar leiðir.

Tí heitir Føroya Handverksmeistarafelag á allar kommunur í Føroyum um at lata kommunumarkini upp fyri arbeiðsmegi og tænastuveitingum.

Føroya Handverksmeistarafelag heitir eisini á Landsstýrið og á kommunustýrinum um at virka fyri, at øll almenn og hálv-almenn arbeiði verða boðin út alment (í almenna lisitation).

Øll onnur hava ásaðnað, at tað er tann frá kappingini, sum gagnar samfelagnum best í longdini. Og tað, sum loysir seg fyri samfelagið, gagnar eisini einstaklinginum best.

Nær fara føroyingar at taka hesa sannroynd til sín? Nær fáa vit ein innmarknað í Føroyum?

13. september 1991

Vilhelm M. Johannessen
formaður